rus, Hos bagarn får man bröd, På träfket får man qvöd; Blott man ej pengar sparar, Si då får man hwad man will.

2. :,: Och jag gjorde en färd utåt landet, Marcherade genom Kungsholms tull :,: :,: Gick förbi jag mins ej namnet, Men jag war dock intet full. Först Owens gjuteri, Se'n Stens sliperi, Sen Piperska murn, Sen grekiska Sabburn :,:.

3. :,: Uti staden der bor de förnäma, Både borgarne och judarne. :,: :,: Förutom Lej allena Är sjelfwa judarne, För upp i sjelfwa stan Finnes flickor utaf s—n, Uppå hwar annan knut Står stolfwet kaffehus :,:

Den Femte.

Jungfrun hon gängar sig åt högaste berg, Till att skåda det gyllende haf, Då fick hon se ett skepp seglande, Uti trallerallalej, uti hafsens sej, Med tre matroserna uppå.

2. Ack, hören ni, min godaste moder, Får jag nu en af dem! Får jag den med de swartbruna lockorna! Uti trallerallalej, uti hafsens sej, Får jag den till aldrakäraste min.

3. Ack nej, ack nej, min dotter, Allsingen utaf dem Låt de trenne matroserna bortresa; Uti trallerallalej, uti hafsens sej, Du blir ensamen hemma hos mig.

4. Ack, hören ni, min godaste moder, Får jag nu då min arfwedel! Tolf tusende dukater uti lifwet, Uti trallerallalej, Uti hafsens sej, Det är min arfwedel.

5. Ack nej, ack nej, min dotter, Du får alsingen arfwedel: Ty den hafwer din fader bortrumlat, Uti trallerallalej, uti hafsens sej, Uppå kort- och på tärningespel.

6. Så wet då, min godaste moder, Att får jag icke min arfwedel, Si då packar jag tillhopa mina kläder, Uti trallerallalej, uti hafsens sej, Och så reser jag med läraften hort.

Den Sexte.

Jungfrun hon gängar sig åt högaste berg, Till att skåda det gyllende haf, Då fick hon se ett skepp seglande, Uti trallerallalej, uti hafsens sej, Med tre matroserna uppå.

2. Ack, hören ni, min godaste moder, Får jag nu en af dem! Får jag den med de swartbruna lockorna! Uti trallerallalej, uti hafsens sej, Får jag den till aldrakäraste min.

3. Ack nej, ack nej, min dotter, Allsingen utaf dem Låt de trenne matroserna bortresa; Uti trallerallalej, uti hafsens sej, Du blir ensamen hemma hos mig.

4. Ack, hören ni, min godaste moder, Får jag nu då min arfwedel! Tolf tusende dukater uti lifwet, Uti trallerallalej, Uti hafsens sej, Det är min arfwedel.

5. Ack nej, ack nej, min dotter, Du får alsingen arfwedel: Ty den hafwer din fader bortrumlat, Uti trallerallalej, uti hafsens sej, Uppå kort- och på tärningespel.

6. Så wet då, min godaste moder, Att får jag icke min arfwedel, Si då packar jag tillhopa mina kläder, Uti trallerallalej, uti hafsens sej, Och så reser jag med läraften hort.

GS 1452

Fem utmärkt wackra och alldeles

Nya Wisor.

Den Första.

Enslingen på Johannisskäret.

(Denna utmärkt wackra Sång är författad i anledning af Fru Carléns Roman: "Enslingen på Johannisskäret.")

Till kärlekens hemland jag längtar igen ꝛc.

Sj. f. Norrländningarnes hemlängtan: "Hwi längtar du åter" ꝛc.

Den Andra.

Oscarsbalen i Clammerköping.

Så har jag då ändtligen kommit ꝛc.

Den Tredje.

I Stockholm der har jag warit ꝛc.

Den Fjerde.

Uti Stockholm der will jag wara, ꝛc.

Den Femte.

Jungfrun hon gängar sig åt högaste berg, ꝛc.

Westerwik.

Tryckt hos C. O. Ehlad & Comp. 1858.

Den Sjette.

Jungfrun hon gängar sig åt högaste berg, Till att skåda det gyllende haf, Då fick hon se ett skepp seglande, Uti trallerallalej, uti hafsens sej, Med tre matroserna uppå.

2. Ack, hören ni, min godaste moder, Får jag nu en af dem! Får jag den med de swartbruna lockorna! Uti trallerallalej, uti hafsens sej, Får jag den till aldrakäraste min.

3. Ack nej, ack nej, min dotter, Allsingen utaf dem Låt de trenne matroserna bortresa; Uti trallerallalej, uti hafsens sej, Du blir ensamen hemma hos mig.

4. Ack, hören ni, min godaste moder, Får jag nu då min arfwedel! Tolf tusende dukater uti lifwet, Uti trallerallalej, Uti hafsens sej, Det är min arfwedel.

5. Ack nej, ack nej, min dotter, Du får alsingen arfwedel: Ty den hafwer din fader bortrumlat, Uti trallerallalej, uti hafsens sej, Uppå kort- och på tärningespel.

6. Så wet då, min godaste moder, Att får jag icke min arfwedel, Si då packar jag tillhopa mina kläder, Uti trallerallalej, uti hafsens sej, Och så reser jag med läraften hort.

Den Sjunde.

Jungfrun hon gängar sig åt högaste berg, Till att skåda det gyllende haf, Då fick hon se ett skepp seglande, Uti trallerallalej, uti hafsens sej, Med tre matroserna uppå.

2. Ack, hören ni, min godaste moder, Får jag nu en af dem! Får jag den med de swartbruna lockorna! Uti trallerallalej, uti hafsens sej, Får jag den till aldrakäraste min.

3. Ack nej, ack nej, min dotter, Allsingen utaf dem Låt de trenne matroserna bortresa; Uti trallerallalej, uti hafsens sej, Du blir ensamen hemma hos mig.

4. Ack, hören ni, min godaste moder, Får jag nu då min arfwedel! Tolf tusende dukater uti lifwet, Uti trallerallalej, Uti hafsens sej, Det är min arfwedel.

5. Ack nej, ack nej, min dotter, Du får alsingen arfwedel: Ty den hafwer din fader bortrumlat, Uti trallerallalej, uti hafsens sej, Uppå kort- och på tärningespel.

6. Så wet då, min godaste moder, Att får jag icke min arfwedel, Si då packar jag tillhopa mina kläder, Uti trallerallalej, uti hafsens sej, Och så reser jag med läraften hort.

Den Åttonde.

Jungfrun hon gängar sig åt högaste berg, Till att skåda det gyllende haf, Då fick hon se ett skepp seglande, Uti trallerallalej, uti hafsens sej, Med tre matroserna uppå.

2. Ack, hören ni, min godaste moder, Får jag nu en af dem! Får jag den med de swartbruna lockorna! Uti trallerallalej, uti hafsens sej, Får jag den till aldrakäraste min.

3. Ack nej, ack nej, min dotter, Allsingen utaf dem Låt de trenne matroserna bortresa; Uti trallerallalej, uti hafsens sej, Du blir ensamen hemma hos mig.

4. Ack, hören ni, min godaste moder, Får jag nu då min arfwedel! Tolf tusende dukater uti lifwet, Uti trallerallalej, Uti hafsens sej, Det är min arfwedel.

5. Ack nej, ack nej, min dotter, Du får alsingen arfwedel: Ty den hafwer din fader bortrumlat, Uti trallerallalej, uti hafsens sej, Uppå kort- och på tärningespel.

6. Så wet då, min godaste moder, Att får jag icke min arfwedel, Si då packar jag tillhopa mina kläder, Uti trallerallalej, uti hafsens sej, Och så reser jag med läraften hort.

Den Nionde.

Jungfrun hon gängar sig åt högaste berg, Till att skåda det gyllende haf, Då fick hon se ett skepp seglande, Uti trallerallalej, uti hafsens sej, Med tre matroserna uppå.

2. Ack, hören ni, min godaste moder, Får jag nu en af dem! Får jag den med de swartbruna lockorna! Uti trallerallalej, uti hafsens sej, Får jag den till aldrakäraste min.

3. Ack nej, ack nej, min dotter, Allsingen utaf dem Låt de trenne matroserna bortresa; Uti trallerallalej, uti hafsens sej, Du blir ensamen hemma hos mig.

4. Ack, hören ni, min godaste moder, Får jag nu då min arfwedel! Tolf tusende dukater uti lifwet, Uti trallerallalej, Uti hafsens sej, Det är min arfwedel.

5. Ack nej, ack nej, min dotter, Du får alsingen arfwedel: Ty den hafwer din fader bortrumlat, Uti trallerallalej, uti hafsens sej, Uppå kort- och på tärningespel.

6. Så wet då, min godaste moder, Att får jag icke min arfwedel, Si då packar jag tillhopa mina kläder, Uti trallerallalej, uti hafsens sej, Och så reser jag med läraften hort.

Den Tionde.

Jungfrun hon gängar sig åt högaste berg, Till att skåda det gyllende haf, Då fick hon se ett skepp seglande, Uti trallerallalej, uti hafsens sej, Med tre matroserna uppå.

2. Ack, hören ni, min godaste moder, Får jag nu en af dem! Får jag den med de swartbruna lockorna! Uti trallerallalej, uti hafsens sej, Får jag den till aldrakäraste min.

3. Ack nej, ack nej, min dotter, Allsingen utaf dem Låt de trenne matroserna bortresa; Uti trallerallalej, uti hafsens sej, Du blir ensamen hemma hos mig.

4. Ack, hören ni, min godaste moder, Får jag nu då min arfwedel! Tolf tusende dukater uti lifwet, Uti trallerallalej, Uti hafsens sej, Det är min arfwedel.

5. Ack nej, ack nej, min dotter, Du får alsingen arfwedel: Ty den hafwer din fader bortrumlat, Uti trallerallalej, uti hafsens sej, Uppå kort- och på tärningespel.

6. Så wet då, min godaste moder, Att får jag icke min arfwedel, Si då packar jag tillhopa mina kläder, Uti trallerallalej, uti hafsens sej, Och så reser jag med läraften hort.

Den Elfte.

Jungfrun hon gängar sig åt högaste berg, Till att skåda det gyllende haf, Då fick hon se ett skepp seglande, Uti trallerallalej, uti hafsens sej, Med tre matroserna uppå.

2. Ack, hören ni, min godaste moder, Får jag nu en af dem! Får jag den med de swartbruna lockorna! Uti trallerallalej, uti hafsens sej, Får jag den till aldrakäraste min.

3. Ack nej, ack nej, min dotter, Allsingen utaf dem Låt de trenne matroserna bortresa; Uti trallerallalej, uti hafsens sej, Du blir ensamen hemma hos mig.

4. Ack, hören ni, min godaste moder, Får jag nu då min arfwedel! Tolf tusende dukater uti lifwet, Uti trallerallalej, Uti hafsens sej, Det är min arfwedel.

5. Ack nej, ack nej, min dotter, Du får alsingen arfwedel: Ty den hafwer din fader bortrumlat, Uti trallerallalej, uti hafsens sej, Uppå kort- och på tärningespel.

6. Så wet då, min godaste moder, Att får jag icke min arfwedel, Si då packar jag tillhopa mina kläder, Uti trallerallalej, uti hafsens sej, Och så reser jag med läraften hort.

Den Tolfte.

Jungfrun hon gängar sig åt högaste berg, Till att skåda det gyllende haf, Då fick hon se ett skepp seglande, Uti trallerallalej, uti hafsens sej, Med tre matroserna uppå.

2. Ack, hören ni, min godaste moder, Får jag nu en af dem! Får jag den med de swartbruna lockorna! Uti trallerallalej, uti hafsens sej, Får jag den till aldrakäraste min.

3. Ack nej, ack nej, min dotter, Allsingen utaf dem Låt de trenne matroserna bortresa; Uti trallerallalej, uti hafsens sej, Du blir ensamen hemma hos mig.

4. Ack, hören ni, min godaste moder, Får jag nu då min arfwedel! Tolf tusende dukater uti lifwet, Uti trallerallalej, Uti hafsens sej, Det är min arfwedel.

5. Ack nej, ack nej, min dotter, Du får alsingen arfwedel: Ty den hafwer din fader bortrumlat, Uti trallerallalej, uti hafsens sej, Uppå kort- och på tärningespel.

6. Så wet då, min godaste moder, Att får jag icke min arfwedel, Si då packar jag tillhopa mina kläder, Uti trallerallalej, uti hafsens sej, Och så reser jag med läraften hort.

11. Det talet gick lustigt omkring til en hurra. Hör damerna nysa och herrarna hurra. Och dansen går återigen lika bra. Bewars hwilket leben, hej hoppsallera!

12. Den tröjan, den tröjan . . . . D, hade jag bara En frackstumv, en tour och glacéhandskar rara! Jag ock skulle dansa; ty det har jag sett: Här bryr man sig föga om bildning och wett.

13. God natt mina herrar! "fortsätten kurtisen Och läggen ej wid er den gisna sottisen" — I skrgnat så ofta åt böndernas spring, Att skratta wi en gång, det gör ingenting.

Den Tredje:

I Stockholm der har jag warit rätt nu, rätt nu, Sju år, de hafwa farit som tu, som tu; Jag kom ifrån staden Sala i struck, i frack, Ni skulle ha hört mig tala ack, ack! ack, ack!

2. Hwad Stockholm frestar en yngling ändå :,: Jag kom på apostlahästar så trå :,: Tog wärsning till Swea Garde till sist :,: Men kinkigt förstås det war likwist. :,:

3. Först lärde jag mig marchera så rak :,: Strart kunde jag exercera med smak :,: Gewäret förbytt med plogen blef lätt :,: Fick mig en fästmö på krogen så nätt. :,:

4. Korpralen som lärt mig skjuta blef skral :,: Och strax så blef jag med full valuta Korpral :,: Silfwer-galon kring kragen jag fick :,:. Samt pipstägget ned till magen det gick. :,:

5. Naturen har säkert ämnat mig till :,: En krigare fast han lemnat mig still :,: Jag liknas ibland kamrater på wakt :,: Wid Carl Johan bland soldater, gif akt. :,:

6. Hur trefligt ändå att wara soldat :,: Man friar naturligt bara för mat :,: Blir bjuden utaf sin flamma på thé :,: Och sitter ja' med densamma i knä :,:

7. Hwem har för uniformen gjort mest :,: Jo Skräddar'n och sen reformen der näst :,: Nu har alla

---

Den Första:

Enslingen på Johannisskäret.

Sj. s. Hwi längtar du åter till fäderneström m.

Till kärlekens hemland jag längtar igen Från werlden, så tung och så dyster; — Ej lefwer för mig i deß öken en wän, Ej har jag en Bror, ej en Syster — Och hon som jag älskat, till hwila har gått; — Nu sitter hon uppe i stjernornas slott Och blickar till Enslingen neder.

2. Jag gick i går afton, att stumra en stund På grafwen, hwarunder hon hwilar; — O, tänkte jag då, — om din saliga blund Mig störe från stormarnas ilar! Hur ljuft, wid ditt hjerta, från tidernas ström, Att slumra — och drömma den himmelska dröm Om sälhetens gryende morgon!

3. Så satt jag och tänkte, — och stuggornas bok Omswepte den hwilande jorden. — Naturen igenslöt sin heliga bok, Der blommorna utgöra orden. Och wågorna foro på brusande haf, Men stilla satt Enslingen qwar på sin graf, Med hufwudet sänkt uti handen.

4. Men se! — uti skimrande kläder jag såg En Engel, så skön wid min sida — På pannan den himmelska oskulden låg, Och blommor kring hären sig wrida: — Min maka det war; — och med älskande arm Hon tryckte mig åter till klappande barm Som förr uti lyckliga dagar.

5. "Gråt icke", hon sade, då tåren sig smög, Och skälfwande föll ur mitt öga; — En Tro, som ej swek dig, ett Hopp, som ej ljög, Du äger — de bo i det höga. Ett intet är jordelifwets trycksande